

வணக்கம்

பொன் பூத்த கஞ்சப் புனற்றிப்பூ ரைக்குடயான
 மிஷ்டூப சித்திமத வேழமே - அன்புநிறுக்
 கந்தர்வரூக கீர்த்தன த்தின் கட்டுரைகவல் கட்டமதரய்
 வந்தகவல் செய்வாய் மிழிந்து.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியா சூதி

விருத்தம்.

வாழ்வாரிகேகவல் மிக்க மலர்ச்சர வணந்துட்டே டான்றிச்
 சேன விரர் மறுத் தென்றிருச் செந்தா மேலிக்
 வாழ்வாருந்தாத வாட்ட த் தடககயில் வடிவேல் கொண்டு
 சாமி நாதர்டெர் பாதம் பொற்றி.

வேறு

வாய் தவரை - நிறைவை - ந்தெய வாளைகுற மங்கையிரு வரைகாண்மலை
 யெந்தவாய் சரணடை ந விண்ணவலைப் புரந்தமற மிருவெஞ்ஞாரக்
 காயந்தவரைக கைலைவரை கட்டவுளர்க்குக் குரவரைசசவ் கந்தார் செஞ்சொல்
 ஆய்ந்தவரைத் தண்கட மபை அணிந்தவரைப்பணிநதுயரனைத் தூநீர்ப்புரம்.

அரணறுதி.

நிழலானை பிரி கவந்த செமமானைக் கனைதொடுத்த சீமான், செவ்வ
 மருமானைத் தினைப்புனத்த மருமானை மணைதான்றன் கரிந்து கூற
 இருமானைக் கர, கிரங்கொண் டெழுமானை அந்நூல்தத சீமான் கூட
 பெருமானைக் கய நகணிகே பெம்மானை சந்தரனைப் புண்ணமே.

அம்பிபுர வணக்கம்.

கானவலைப் புரானதெனநிற் கருகொழிற் கிழிந்து தைதக் கணவரை கூற
 வானவலைப் ப் பருமணிகான் மாய ககூட நகடபுணை மதிக்கு சத்தி
 ஆனவலைப் புரானமுறன் னை புண்ட வளைத் தமிழுவற ன்ருளும் செவ்வ
 வானவலைப் புரான திழுவளி வினைத் துயர் சேர் தருட்டெவ்வ மிருத்து கரமுலாம

மார்க்கண்டேயர் சரித்திரம்.

காசிபமுனிவர் சூரபதுமன் முதலியோர்க்கு
மார்க்கண்டரது வரலாற்றைக் கூறல்.

விருத்தம்.

தக்கமைந்தர் முகநோக்கிச் காசிபரா முனிநீங்கள் தடத்த மாகப்
பொக்கமின்றிச் சிவனடியி லுளஞ்செலுத்தி யுவந்துதவம் புரிந்தால் மோகஷம்
கைக்களிபோ லுறுமெனக்குச் சகன்மரபின் மார்க்கண்டன் கதையை நன்றா
யிச்சூரச மெனவிரித்துச் சாற்றுவான் செவிக்கினிதா யேற்று வானே. (க)

மார்க்கண்டேயரது முன்னோர்கள் வரலாறு.

தீபதை. இராகம் - ஸௌராஷ்டீரம்—ஆதிதாளம்.

கடிமலர்ப்பொழில்குழும் - வளமிருந்த

கடகநகரில்வாழும் - செழும்

சடைமவுலியிற்கங்கை தரித்தருளிறையவன்

றனக்கன்புற்றைந்த குச்சகனென்றோர்மறையவன் (க)

இயற்றுந்தவத்திற்பிறந்தோன் - கவுச்சிக

னெனத்திருநாமஞ்சிறந்தோன் - தன்

வயிற்றின்பசிக்குணவும் உறக்கந்தனையுரிக்கி

மனக்கண்ணாலரன் றன்சொ ருபத்தைக்கருதிநோக்கி (உ)

அருந்தவம் புரிதல்கண்டு - திருமண

வாளனங்குவகைகொண்டு - தவந்

திருந்துதாபதருக்கு ஞாயந்தவனீயேயென்று

சேயுன்பேர்ப்மருககண் - றீயெனெனநவன்று (ங)

சிவபரனருள்படைத்துத் - தனக்கிஷ்ட

சித்திப்பலனுங்கிடைத்து - செய்யுந்

தவநிலைமைபலித்துத் தழைக்கவரமளித்துச்

சாமளவண்ணன்செல்ல - மாமுனிவன்களித்து (ச)

தந்தைசமுக்கநாடி - யங்குநடந்த

சரிதையையுரையாடி - நின்

மைந்தன்றனைத்துதித்து மார்போடணைத்துப்புல்லி

மாசின்மறைகளுட னாசிவசனஞ்சொல்லி

(௫)

இனியென் மொழியையுணர்ந்து - இல்லறத்

தியல்புறமணம்புணர்ந்து - நமக்குற்ற

வினியவறுதொழில யியற்றிவருவாயென்று

இயம்பக்கவுச்சிகனு மயங்கிமனங்கனன்று

(ஈ)

தவமகிமையைக்கெடுத்துப் - படுபா

தலநாகத்தில்விடுத்து - சுகம்போற்

கவைகொடுத்துத்தலைவெட்டிமும் பெண்கள்முகம்பாரேன்

கறைக்கண்டனருளன்றி மறுத்தொன்றையு நான்கோரேன் (எ)

என்றுமைந்தனுங்கூறிப் - பணிந்திட

வெழுந்துதந்தையஞ்சீறி - யருள்

துன்றுந்தவத்தினுக்கில் லறமேலவென்றானே

தொட்டென்மேலாணையட்டேன் - றட்டாதேகீயென்றானே (அ) (க)

கவுச்சிகர் இல்லறத்திற்குரிய பெண்ணின்

இலகூணம் கூறல்.

விருத்தம்.

சந்தமறை யந்தணன்மு னிந்திவை மொழிந்துடத்

தனயனெதி ரடிவணங்கித்

தந்தைதாய் குருமொழித னைத்தடிப் பவர்சுருத்

சாற்றுமனு நீதிஞான

சாத்திர புராணபல நூலினைப் பொய்யெனவ

சங்கத மிசைக்குழுடர்

தாழ்விலா நரகத்து மூழ்குவர்க ளாதலாற்

றமியனா னென்றுபகர்வேன்

வெந்தழ லெனக்கடி கடித்துமண வாளனை

வெகுண்டுபோ ராடல்புரிவோர்

வீடத னியற்கையை யிகழ்ச்சியா யயலிடம்

விளம்பிவசை யுறவிசைப்போர்

விருந்தினைக் கண்டுதலை வலியெனக் கணினீர்
 விடுத்தழுது பரதவிப்போர்
 விரிதலையர் செம்பட்டை மயிரினர்கள் கொட்டாவி
 விட்டுவிர லீனநெறிப்போர்
 சுந்தர மிகுந்தவ னெனப்பிறர்கள் கொழுநனைத்
 துதிபுரிந் துரையாடுவோர்
 துணைவிழி மருட்டியே கணிகைய ரெனத்தலை
 துணுக்கொடு மினுக்குமிந்தத்
 தூர்க்குணம தில்லாத நற்குணங் களையுடைய
 தோகையரி லொன்றுநேந்தால்
 சுபமங்க லம்புனைந் துலகியலில் வாழ்வது
 சுதந்திரமெனப் புகலவே
 யந்தரிமி டந்தனி லுவந்துகுச் சகமுனிவ
 ஞராய்ந்து சோழநாட்டி
 லண்டம தளாவிவளர் தண்டலை சிறந்தரு
 ளநாமய மெனும்வனத்தி
 லசத்தியமி லாமனவு சத்தியமு னிக்கொருபெ
 ணங்கிருப் பதுதெரிந்தவ்
 வாச்சிரம மதுதேடி வாச்சுதென மிகநாடி
 யதிவிரைவி லணுகினனரோ.

(உ)

குச்சகர் அநாமயவனஞ்சென்று பெண் கேட்டலும்
 அங்கு நடந்த விருத்தாந்தமும்.

தீபதை. இராகம் - சுருட்டி—ஆத்தாளம்.

திருமுனிவன் வரவு தெரிந்து - உசத்
 தியமுனிவனும் பரவசமுட னுளம்பரிந்து
 மருவுமணி யாசனத்திருத்திக் - கனி
 வகையறுசுவைமுல்லை முகையமுதுடனருத்தி

(க)

இங்கெழுந்தருளினதென்ன - வென்று
 இயமபிடலு மருமைப்புதல்வியெனு மெவ்வன்ன
 மங்கையரசி தனையெமது - தவ
 மைந்தன்மனக்குரிய மணப்புரிந்திடவுமது

(உ)

சின்தையென்னெனமெள்ள நயந்து - சொல்லச்
சிரமசைத் துசத்தியன்பரிவுடன் மிகவியந்து
இந்துசேகரன்றனைப்போலே - வந்திங்
கெனையொருபொருளென வினவினீரன்பாலே (௩)

இசைத்தமொழியைச் செவியோர்ந்தேன் - என்மூ
வேழுசுலமுங் கடைத்தேறியே களிகூர்ந்தேன்
உசத்தியனெனும் பெயர்மாகுழி - தனக்
குமதுசம்மந்தம் பெற்றாலெமக்கு முண்டோதாழ்ச்சி (௪)

எனவுசத்தியனுபசரித்து - மண
மியற்றுவுதற்குகந்த முகூர்த்தமதனைவரித்து
புனிதவம்முனியொடுவனத்தி - வின்பம்
பொருந்தியே விருந்துண்டங் கிருந்திடு மொருதினத்தில் (௫)

தாயுரைகொண்டுவகைகூடிப் - பணி
தரித்துத்தோழியருடன் விருத்தையுமனநாடி
தூயமலர்த்தட நீராடி - வண்டு
சுழலுமலர்பறித்துச் சரிசுழன்மிசைசூடி (௬)

மனைக்குத்திரும்பிவரும்போது - நடு
வழியிற்கொடியடர்ந்து படர்கடுவனமீது
கனத்தமலைகளைத் தூளாடி - மத
கரியொன்றெகிர் தூரத்தவரிவையும் பயந்தோடி (௭)

ஆவியுடன் மேலாசை மறந்தாள் - அங்
காழ்ந்தபடுகிணற்றில் வீழ்ந்தவளையிரிமறந்தாள்
பாவையரமுதகன்றனரே - யோடிப்
பறந்துமங்கலையிடங் கரைந்திதை நவின்றனரே. (௮) (௯)

விருத்தையின் உயிரைமீட்க குச்சகர் இயமனை நோக்கித்
தவஞ்செய்தலும் பின் னடந்த விருத்தாந்தமும்.

விருத்தம்.

விருத்தையின்செய் கையைக்கேட்டுத் தந்தை தாயும்
விதனீமுற்றங் கோடிவந்து தூரவில் வீழ்ந்து
மரித்தபெண்ணை யெடுத்தலறிப் புலம்பும் போதில்
மாமுனிசுச் சகனமர்த்தித் தைல மீதி
விருத்திடச்செய் தெமராஜன் றன்னை நோக்கி
யினித்தவஞ்செய் திவளையிரைத் தருவே னென்ன
வருத்தமுற்றுத் தவஞ்செய்யுங்குச் சகனை யந்த
மதகரிதோண் மிசையெடுத்திட் டகன்ற தன்றே. (௧௦)

பின்னும் விருத்தம்.

மத்தகசந் தோளின்மிசை யெடுத்துச் சென்றே
 வனங்களொடு மலைகளெல்லாங் காலா வெற்றிக்
 கைத்தலத்தா லடித்தடித்து நொறுக்கித் தூளாய்க்
 காற்றிலெழச் சிதறியெழு முகிலைக் கோட்டாற்
 குத்தியெறிந் துலவுமதி சயத்தை யந்தக்
 குச்சகமா முனிவன்முனி வடங்கி னோக்கிப்
 பத்தியிரு ஞான திருவடி யதனா லுள்ளம்
 பரிந்திட்டா னதின்விவரந் தெரிந்திட டானே.

(ச)

யானை வடிவமடைந்த தருமத்தனது வரலாறு.

நீபதை. ஓம் - கலியாணி—அடதாளம்

கலிங்கிலரி புரமென்றோர் தலத்தி - லுயர்
 கனநிதிபடைத்த வணிகர்குலத்திற் - நன்மந்
 துலங்குந்தேவதத்தனென்றொருசெட்டி - நானூந்
 தாயசத்திரமாலயமுங்கட்டி

(க)

தத்துவச்சிவநெறியிற்சிறந்தான் - அவன்
 நனக்குத்தரும தத்தமகன்பிறந்தான் - புவி
 மெய்த்திடும் பருவவயதானான் - அன்னை
 வீயந்தனன்பிறகு தந்தையும்போனான்

(உ)

மடிந்தவர்க்குரிய கடனைமுடித்துத் - துக்க
 வாரியிலாழ்ந்துதன் மதிமுடித்துத் - தேக
 மிடைந்தவன் மிகமயங்கிடும்பொழுது - பொல்லா
 வீரதவாதியொருவனுடன் முழுதும்

(ஊ)

உத்தமமான விபூதியுந்தரித்துக் - காலி
 யுடையுமணிந்து செழுஞ்சடைவிரித்துத் - தோளிற்
 பத்திசேர்கண்டிகையணிபதித்துச் - சிவ
 பத்தனைப்போலஞ்சக்கரந்துதித்து

(ச)

பொய்த்திடுந்தவவேடமதுபுனைந்து - செட்டி
 புதல்வனைக்குடிகெடுத்திட நினைந்து - நேரிற்
 மத்தரமுடனவன் மனைபுகுந்தான் - அந்தத்
 தருமத்தன்னுங்கண்டு களியிருந்தான்

(ஞ)

நற்பதுமாசனந்தனிலிருத்தித் - தாளில்
 நறுமலர்நூவியின்னமுதருத்தி - யிரு
 பொற்பதந்தனைப் பணிந்தெழுந்து நின்றான் - வந்த
 புதுமையையடியேனுக் கருளுமென்றான் (சு)

பொய்க்ஞரவனுமவன்முகநோக்கி - யொரு
 பொன்னைப்பற்பலகோடி பொன்னாக்கி - நேரில்
 வைக்குந்தொழிலுமென்றளித்திலுண்டு - உன்கை
 வசமுற்றபொருளினை விரைவிற்கொண்டு (ஏ)

என்னிடங்கொடுத்துவிட்டாலுடனே - செம்பொன்
 இரவிபோற்றருவதுமென்கடனே - யாகு
 மென்னவந்தப்புரட்டன்வழுத்துஞ்சொல்லை - நிச
 மெனவணிகள்கேட் டகங்கொழுத்து (அ)

முன்செய்ததீவினைப்பயன்மீறி - வரு
 மோசப்பேராசைப் பேய்தலைக்கேறி - முன்னந்
 தன்வசத்திருந்த சொத்தையுமிழ்த்துப் - பின்னுந்
 தர்மப்பொருள்க ளனைத்தையுமொழித்து (ஆ)

செய்யமகவமுதைக் கையாலே - யொன்றாய்த்
 திரட்டிநாய்தனக் கீந்தகதைபோலே - யந்த
 வெய்யபாதகன்கையிற்கொடுத்தானே - வாது
 மெய்த்தவன்மனைக்குட்போயடுத்தானே. (ய) (ஊ)

விநந்தம்.

தந்திர மாக மனையறை புகுந்து
 தருமதத் தனைமதி மயக்கித்
 தமனிய மனைத்துங் கவர்ந்தவன் முன்பாய்த்
 தலமிசைக் காட்டெரு வடுக்கி
 விர்தையோ டென்கைக் கருவினை யூட்டி
 விதிவிறை புடத்தில்லைத் தெடுக்கில்
 மிக்கபொற் குவைகள் சிக்கெனப் பலிக்கு
 மெனப்பயில் பலமுறை காட்டி
 மந்திர மொழிந்து குகையினிற் செம்பொன்
 வளமுடன் வைத்தழன் மூட்டி
 மண்டுவெம் புகையால் வணிகனு மயங்கி
 மழையென விழிப்புன லருவி

சிர்திடச் செய்து திருடனக் கணத்திற்
செம்பொனின் சுவையினை யெடுத்துத்
திடுக்கென மறைத்திட் டயத்தையக் குகையிற்
செலுத்தியே கனலிடென் மனனே.

(6)

பின்னும் விநீத்தம்.

வேறு.

கனலையிட்டித் தருமத்தன் மனைத்தெளிவித் தென்மனைநீ கருதி யந்தந்
கரணமுடன் றுதிபுரிந்திக் குகையதனின் மூன்றுதினங் கனலை மூட்டி
யனலவித்துக் குகைதிறந்தா ளளவிறந்த பொற்குவையுண் டாகு நான்போ
யரிமாலூர் தியைத்தொழுதுன் மனக்குவரமளிப்பேனென்றகன்றனன்பா
லினிதுடனம் மூன்றுதினங் கழிந்தபின்பு வணிகனை யெடுத்துப் பார்க்க
இரும்புபெருங் கருமலைபோ லிருந்ததுகண் டேங்கியவ னிறந்தா னன்று
மனதறிந்து தருமசொத்தைக் கெடுத்ததினா லிம்மதமா வாறா னென்று
மதித்ததற்கம் முனிபுரிந்த தவத்திலொரு நாட்டவத்தை வழங்கினானே. (சு)

தருமத்தனது சாபவிமோசனமும் விருத்தை
பிழைத்தெழுதலும் அவள் விவாகமும்.

தீபதை. இராகம் - மூகாரி—நூபகநாளம்.

உவந்து முனியால் வணிகனுங்கரி புருவம் போகியே - விடை
புடையவனருள் சிறந்துடன் நெய்வவடிவமாகியே
கவிந்து முனியைப்பணிந்தெழுந்துள்ளங் களித்துலாவினான் - நேவர்
கற்பகமலர் பொழிந்திடப்பர கதியைமேலினான்.

(சு)

தருமத்தன் செல் பெருமையை யதிசயித்துத்தெரிந்தனன் - முனி
தருமராஜனைக்கருதியே பின்னூந்தவத்தைப்புரிந்தனன்
எருமைவாகனக்கடவுளம் முனிக்கெதிர் வந்தடுத்தனன் - மீட்ட
வியல்புடனுள்ளமிரங்கி விருத்தைக்குயிருங்கொடுத்தனன்.

(சு)

உசுத்தியனை யறிந்தெழுந்து தன்னுள்ளங்களித்தனன் - பூரித்
துடல்புளகித மாகியுவகைக்கடலிற்குளித்தனன்
இசைச்சமங்கலை சகிப்பெண்களுடனெழுந் தங்குதித்தனன் பிழைத்
தெழுந்தபெண்ணைக்கண் டிரக்கமுற்றுட னின்பங்கித்தனன்

(சு)

துதித்துவந்துகுச் சகமுனிவனைச்சூழ்ந்து பணிந்தனர் - பெண்ணைத்
துணைக்கையாலெடுத்திணைத்துப்பணிகள் துலங்கவணிந்தனர்
மதித்தநாமய வனத்துளோரெலா மகிழ்ந்து கூடினார் - முனி
வனைப்பரசிவனைச்சொலி வெருவாய்க்கொண்டாடினார். (ச)

விருத்தையைக்கவுச்சி கற்குக்கொடுக்க விருப்பமிருந்துதன் - பதி
விருதைச்சுமங்கலையுடனு சத்தியனுரைகன்பகர்த்தனன்
கருத்தொடுமன்ற லோலையவர்க்குக் கடிதில்விடுத்தனன் - அந்தக்
கணத்தநாமய வனத்திலவனும களிகொண்டடுத்தனன். (சு)

கடிசூழல்விருத்தையைக் கவுச்சிகள் கைக்கொண்டுகந்தனன் - தந்தை
கனகவெற்புறக்கடகமா நகர்கலந்து திகழ்த்தனன் .
உடலு முயிரும் போவிருவரு முற்று முயங்கினார் - நல
முடன் மிருகண்டன் நினைப்பெற்றானந்தவுத்திவயங்கினார். (சு) (ச)

நிந்தம்.

சொற்கலையைந் தாண்டின்மைந்த னுணர்ந்த பின்பு
தூயமுனி யுபநயந மியற்றி யப்பால்
முற்கவன்பெண் மருத்வதியைத் திருக்கல் யாண
முடித்துடனவ் விருவருநற் றவத்திற் சென்றார்
வற்கலைபுண் டென்மருத்து வதியுந் தானும்
வாரண சிவையடைந்து மகவை வேண்டி
பொற்கலைமா மதிபுனைந்த சிவன்பா லன்பு
பொருந்திட்டார் தவநெறியி விருந்திட் டாரே. (எ)

மிருகண்டுமுனிவர் புத்திரனை வேண்டி
வாரணசியில் தவஞ்செய்தல்.

கீர்த்தனம். இராகம் - சங்கராபரணம்—நபகதாளம்.

பல்லவி.

அருந்தவம்புரிந்தார் - துன்பப்
பெரும்பவம் பிரிந்தார்.

அதுபல்லவி.

அருந்தவம் புரிந்தனர் மிருகண்டர்
ஆரணத்துதித்திடுதி - வாரணசுநற்றலமதில் (அருந்)

சரணங்கள்.

1. கரமிசைசுசைமுடி புனைந்து
கண்டிகை பூதியு மணிந்து
வரியுரியதழ்மிசை யிருந்து
மறைமுதன் மனுமுறை மொழிந்து (அருந்)
2. அகமுறும் அறுபகை போக்கி
ஐம்பொறி புலன்களை வீக்கி
திகமுள மறிவது சிறந்து
செகமெனு மயலது மறந்து (அருந்)
3. அத்துவிதத்தி லுழந்தி
அன்புற்றொருமை பொருந்தி
சித்தமதி லுவகை மிருந்து
சிவபர னருள் தனை நினைந்து (அருந்) (ஔ)

பரமசிவன பிரத்யக்ஷமாகி யென்னவரம்
வேண்டுமெனவினாவல்.

விநத்தம்.

சிந்தைதனை யடக்கியிந்தப் படிக்கோ ராண்டு

திருமணிக்கர் னிகையெனுமத் தலத்தி லோர்பா

லந்தமுடன் றவஞ்செயல்கண் டெமையோ டேற்றி

னமர்ந்துடனங் கெழுந்துவந்த சிவனை நேரிற்

சந்தமறை யாற்றுதித்துப் பரமா நந்தச்

சமுத்திரத்தி லர்ழந்துபர வசமாய் நிற்கு

மந்தனை நோக்கியென்ன வரங்கள் வேண்டு

மதைநன்றாய் நமதுமுன்ன மிசை யென்றாரே. (அ)

மிருகண்டு வுத்துத்ரசந்ததியைக்கோர, ஈசாரஃதருள,
மார்க்ககண்டர் அவதரித்து வளர்நல்.

தீபை. இதராகம் - கேதாரகௌளம்—ஆகி.

இசையென்றருள்புரிந்த பசுபதியின் பொன்மல

ரிணையடியை முடியிற்குடியே - மிகு

உசிதமாகிய நவ ரசகன நயத்துட

னுவந்து முனிவனுரையடியே

(ஈ)

அந்தரியாமியாய் நிறைந்து மென்கருத்தை நீ
யறியாதவகையுண்டோ தெரிவாயே - உன்றன்
சிந்தைமகிழ்ந்தினிய சந்ததி தழைத்திடத்
திருமைந்தனெனக்கருள் புரிவாயே (உ)

என்றுமுனிவன்சொல்ல மன்றில் நடம்புரியு
யிறைவன் மிகவுங்களி கூர்ந்துதன் - அருள்
துன்றுமிவன்பத்தியை யின்றெவர்களுங் காணச்
சோதித்திடவேண்டுமென் றேரூந்துடன் (ங)

ஏற்கங்குணங்களின்றித் தீக்குணங்கள்பிணிகள்
இழிந்தகூன்ருடசடாகியும் - சன்
மார்க்கசிவபத்தியின் நீர்க்கவறிலில்லாத
வன்கண்மையுடன் கசடாகியும் (ச)

மாறுகொள்வடிவுடன் நூறுவயதுடைய
மைந்தன்வேணுமோ சிவஞானமும் - சுவை
பூறுஞ்சதுர்வேதமு மாறுபத்துடனேநான்
குற்றசகலகலைக் ஞானமும் (ஊ)

புந்தியினிலெனது சிந்தையேதவமாய்ப்
பூசனைபுரிந்திடுஞ்சாதுவாய் - நானும்
வந்தனைபுரிகின்ற வயதுபதினாறுற்ற
மைந்தன்வேணுமோ தெளிந்தோதுவாய் (ஈ)

எனப்பரமன்புகல்வ சனத்தைமுனிவன்செவி
ஏற்றிதற்கென்விடையென்றெண்ணியே - பின்பு
மனத்திடத்துடனேநல் வினைப்பயனெதிர்கொள்ள
மதித்திட்டாலோசனைபண்ணியே. (எ) (ஈ)

விநித்தம்.

மதத்துடன் சிவனை மறந்தவ ருசித
மார்க்க மில்லாத நிரீழமுடர்
வயதுநூ றுடையா ராயினும் புலியில்
மங்கியே சடுதியில் நசிப்பார்
இதத்துட னேம நிஷ்டையிற் சிறந்தே
யிடைவிடா துள்ளமோ டுருகி
யெழுதரு மறைநூ லாகமப் படிக்கின்
னிசையொடும் பூசனை புரிவோர்

விதித்திடும் வயது குறையினு நன்மை
 மிகுதியா லாயுள் பெற்றோங்கி
 மேன்மையுற் றிடுவ ராதலா லுன்றன்
 விரைமலர்ப் பதத்தின்மீ தன்பு
 கதித்திடும் புதல்வ னளித்தெனைக் காக்கக்
 கடவையென் றுரைத்தலும் பரமன்
 கருத்தினி லுகந்தம் முணிக்கொரு மகவைக்
 கருணைகூர்ந் தளித்தகன் றனனே.

(க)

தீபதை. இராகம் - எதுகுலகாம்போதி—அடதாளம்.

வரம்பெற்றரன்கருணை - யுரம்பெற்றுமருத்வதி
 மாளாள் - கர்ப்ப - மாளாள் - வசி
 கரம்பெற்று மதிக்கொரு - நிறம்பெற்றொளி சிறந்து
 கதித்தனள் - உள்ளன் - புதித்தனள்.

(க)

மதிக்கனையவதனம் - பசத்து மூன்று திங்களில்
 மசக்கையால் - அன்னங் - கசக்கையால் - நன்றய்த்
 திதிக்கும்பாலமுதூட்ட - மருட்டிக்குமட்டிமதி
 தியங்குவாள் - மேனி - கயங்குவாள்.

(உ)

கனத்துப்பணைத்தெழுந்த - தனத்துமணியரண்டுங்
 கறுத்தனள் - அரு - வருத்தனள் - தாய்
 மனைக்குளந்துதிங்கள் - லழைத்துப்பொன்வளைகாப்பு
 மாட்டினர் - கலன் - பூட்டினர்.

(ங)

சட்டமோடறுதிங்கட் - சூரியதியற்றிமலர்
 சாற்றினர் - உவந் - தேத்தினர் - மதி
 யெட்டிற்றூரிகமடி கட்டி மனையின்மசை
 யேற்றினர் - பேணிப் - போற்றினர்.

(ச)

ஐந்திருமதியுநி - றைந்துபூரணகொப்பா
 வதியுற்றாள் - நன்கு - வதியுற்றாள் - அர
 விந்தமனையமுக - முந்தளிர்ந்தரளம்போல்
 வியர்வுற்றாள் - தளர்ந் - தயர்வுற்றாள்.

(ஊ)

இரவிதகரின்மன்ன - குருவும்புகருமுச்ச
 மேறவும் - பல - மூறவும் - பின்னும்
 மருவுமறுகோள்களு முரியசுபக்கரத்தில்
 வதிக்கவும் - நல - முதிக்கவும்.

(ஈ)

புதனுக்கினிமையுற்ற - மிதுனலக்கினம்வந்து
பொருந்தவும் - கலை - திருந்தவும் - சிலை
மதனுக்கினையவொரு - சுதனைப்பெற்றனன்முக்
மதியினுள் - மருத் - வதியினுள். (எ)

தந்தையிருகண்டரா - நந்தமெனுங்கடலிற்
ரூழ்ந்தனர் - தீதைப் - போழ்ந்தனர் - உடன்
சந்தையன்பொடுமறை - யந்தணரனைவர்க்குந்
தெரிவித்தார் - நேரில் - வருவித்தார். (அ)

கலவைப்பொடிகதம்பப் - பொடிகள் சந்தனமொடு
கரைத்தனர் - வாரி - யிறைத்தனர் - செந்நெல்
நிலமணிரிரை செம்பொன் - சலவைசோடசீதானம்
நேர்ந்தனர் - அன்போ - உந்தனர் (க)

உவக்குங்கலையினத்தூந் - திரட்டிச்சேனைமைந்தனுக்
கூட்டினார் - நன்னீ - ராட்டினார் - செங்கை
குவித்துநவதினத்திற் - குலதெய்வங்களைச்சொல்லிக்
கூப்பிட்டார் - வேண்டிக் - காப்பிட்டார் (ஊ)

செனித்ததன்பதினொரு - தினத்திற்சாதகர்முஞ்
செய்தனர் - வியப் - பெய்தனர் - எழி
லினப்பொற்பணிகளவங் கரித்து மணித்தொட்டிலி
வேற்றினார் கண்ணா - ருற்றினார். (கக)

மார்க்கண்டனெனவயன் - தீர்க்கமுடனேநாமம்
வைத்தனன் - கண்டு - மெய்த்தனன் - சன்
மார்க்கமுடனே மூன்று - வயதிற்குள்ள மணம்
வரித்தனர் - சிகை - தரித்தனர். (கஉ)

ஐந்துவயதிலகூ - ராரம்பஞ்செய்து சீ
ராட்டினார் - இசை - நாட்டினார் - பின்னும்
முந்தும் வயதேழில் - மைந்தபூணூல் மணம்
முடித்தனர் - வாழி - படித்தனர். (கஃ) (எ)

மார்க்கண்டருக்குப் பதினொருமாண்டு நெருங்குதல்கண்டு
மிருகண்டுமுனி விதனமுறல்.

விநூத்தம்.

கருத்திலுவந் துபநயன முடித்த பின்பு

கலைகள்மறை யாவுமைந்தன் கற்ற ராய்ந்து

நிருத்தனரு ளியவயதிற்பதினைந் தாண்டு

நிறைந்துபதி னொருண்டு நெருங்கக் கண்டு.

திருக்குமரன் வடிவையுஞ்செய் கையையு நோக்கிச்
 சிந்தைமிகத் தளர்ந்துமிரு கண்டன் றானும்
 வருத்தமுற்றுப் புகலினிவே ரென்றுங் காணு
 வகையற்றான் மிகவுமதி திகைவுற்றனே. (10)

கீர்த்தனம் இராகம் ஆகீரி—நீரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய்வேன் - இந்தவிதிக்
 கெப்படி உய்வேன்.

அநுபல்லவி.

தன்னெஞ்சறியாவிதற்கோர்
 தந்திரமொன்றுங்காணேனே. (என்ன)

சரணங்கள்.

வாரணாசிதனிற்சென்று வருந்தித்தவமுயன்று
 ஆரணப்பொருள் தனைக்கண் டடிபணிந்து
 பூரணவயதுள்ளஸத் புத்திரன்றனை நீர்வரம்
 தாருமென்றுரையாடாமல் தவறிமோசம்போனேனே. (என்ன) (க)

குளிர்ப்பாயின்னமுதூட்டிக் - குலமணிக்கலன்பூட்டி
 வளர்த்துக்கலைதார்த்தயெள - வனவயதில்
 தளிர்ப்பொன்மேனியும்குஞ்சிச் சடையும் நடையும்கண்டு
 களித்த கண்ணைக்கிளறக்கடவுள் சோதனைசெய்தால் (என்ன) (உ)

அருளைதயத்திலேகி ஆர்ந்தநதியில் மூழ்கிச்
 சுருதியோடனுட்டானத் தொழின் முடித்துக்
 கருதிப்பூசைபுரிந்து கடவுட்கடிமையான
 திருமைந்தனுக்கியுதி தீவரமாகநேர்ந்தால். (என்ன) (ங) (அ)

மேற்கூறிய காரணத்தால் மருத்வதிபுலம்பல்.

வேண்பா.

கம்பலையி லாழ்ந்துமிரு கண்டமுனி யிந்தவிதந்
 துன்பமுறல் கண்டு துடிதுடித்தே - வெம்பிக்
 கருத்துதிரஞ் சோரவிரு கண்ணருவி சார
 மருத்வதிமி னுள்புலம்பு வாள். (க)

கீர்த்தனம் இராகம் - நீலாம்பரி—நுபகநானம்.

பல்லவி.

அருமைமைந் தா உனைப்பிரிந் தாலெந்தவிதம் சகிப்பேன் - இந்த
அனியாயத்தை யாருடன்சொல்லித் தேரிநிர்வகிப்பேன் - என் அருமை.

அனுபல்லவி.

பரமசிவனைக் கருதிச்சுருதி பகர்ந்தருந்தவம்புரிந்து நிறைந்த
பத்து மாதம் சமந்துனைப்பெற்று நான் பாரித்துடலம் பூரித்திருந்தேனடா
[என் அருமை.

சரணம்.

திதிக்கும்பாலுடன முதுமருத்தித்
திருமுகத்தொளி திருத்தி - நிறை
மதிக்கொருவண்ணமாகமடியில்
வைத்தனைத்துன் றனை நித்தம்வளர்த்தேனடா. (என் அருமை) (க)

புணரியைக்கடைந் தமுதங்கண்டவர்
போலுனைக்கண்டு மகிழ்ந்தேன் - செந்
தணல் விழிச்சமன் முனிவுகொண்டுனைத்
தடுத்திழுக்கும் நாளடுத்தே ஐயையோ. (என் அருமை) (உ) (க)

மார்க்கண்டேயர் தாய்தந்தையர்களைத் தேற்றுதல்.

விநுத்தம்.

தந்தைதா யிருவர்களுந் தயங்கும்போதிற்
றனையனவ ரடிபணிந்திட் டெழுந்துநின்றே
அந்தோஎன் னையாளன் னையே உங்கட்
காகுலமே தெனப்பகர்ந்த சுதனைக்கையாற்
சின்தையன்போ டனைத்துமுச்சி முகந்து முன்னாட்
சிவனளித்த வரமிதென நவிலக்கேட்ட
மைந்தனிள நகைமுகங்கொண் டிதற் கோலிந்த
மலவென்பான் வீணிலென்க வலயென்பானே. (கக)

வேண்பா.

துஞ்சிடுவான் மைந்தனென்று துன்பமுற்று ளங்கலங்கி
யஞ்சுவதெனென்மொழியை யாயந்தருள்வீர் - செஞ்சடையின்
மத்தருக்கோ டக்கணிந்த வன்பதத்தி லன்புகந்த
முத்தருக்க வத்தைவரு மோ. (உ)

கீர்த்தனம். இராகம் - சகானு—ஆந்தாளம்.

பல்லவி.

சிவனை நினைந்தவர் எவர்தாழ்ந்தார் - ஸதா
சிவனை மறந்தவர் எவர்தாழ்ந்தார்.

அனுபல்லவி.

மவுனசித்தர்கள்முதற் சனகமுனிவர்கள் தன்
வசத்திலனுதினமும் வசித்தருளும்பரம. (சிவனை) (ச)

சரணங்கள்.

மனப்பயங்கரங்கொண்டமார்வெருண்டு - விழ
மருட்டிவந்த விடத்தைத் திரட்டிஉண்டு - வெம்பிக்
களைத்தலறியதெய்வகன்னியர்கள் திருமங்
கலத்தைக்கந்தரமிசை நிலக்கச்செய்தருள் பர. (சிவனை) (உ)

சிரித்துத்திரிபுரத்தை எரித்தழித்தும் - தக்கன்
சிரத்தையறுத்திட்டழல் தனிலொழித்தும் - அகங்
கரித்துமுனிவர்விட்ட வரிப்புலியைக்கொன்றத
ஞரித்திடையிற்றரித்த நிருத்தனெனும் பரம. (சிவனை) (ஊ)

இருப்புத்தம்பத்தைச்சித ளரித்திடமோ நெருப்
பிடையிற்புழுவந்துயிர் தரித்திடமோ - மன
வருத்தமின்றிக் கண்மலர் பறித்துப்பூசனைசெய்த
மாலுக்குநேமிதந்து பாவித்தருள்புரிந்த. (சிவனை) (ச) (ஃ)

மார்க்கண்டேயர் காசிசென்று சிவனை ஆராதித்தல்.

விநீதம்.

அந்திவண்ணன் றினையடுத்துப் பூசை செய்திங்
கழியாத வரம்பெற்று வருவேனீங்கள்
சிந்தைகலங் கிடவேண்டா மெனப்பகர்ந்த
சேயனைக்கை யாற்றழுவித் திருநீறிட்ட
தந்தைதா யடிபணிந்து விடைபெற் றேகிச்
சங்குலவு கங்கைதனிற் றானஞ் செய்து
நந்திவா கனவிசுவே சனைப்பூ சிக்க
நலஞ்செய்தான் சந்நிதிமூ வலஞ்செய்தானே.

(கஉ)

பின்னும் விநத்தம்.

இறையவனை வலஞ்சூழ்ந்து சிவனை நானிங்
 கியற்றிடும்பூ சனைக் கொன்றுங் குறைவுறும்
 னிறைவேறும் படிசுருணை புரிவா யென்று
 நின்மலன்றன் கோயில்தென்பா லொருபாகத்தில்
 முறைவழியோ ரயிர்தலிங்க ப்ரதிஷ்டை செய்து
 மொழிந்திஞ்சி வாகமத்தின் படிக்கு நன்றய்த்
 தறுகணமன் றனைச்செயிக்கக் கருதியாரா
 தனஞ்செய்தான் பக்திசா தனஞ் செய்தானே. (கக)

ஆர்யா—இராகம் பியாக்—ஆத்தாளம்.

ஒடி சிவாய வரஜேஸ்வராய ஸஸிஸெவராய நடி ஒடி.
 லவாய மூணவல்லவாய. வஸுவதாணவாய நடி ஒடி.
 ஒடி ஹராய சிவஸங்கராய விஷகூஷராய நடி ஒடி.
 வராய சுகிவஸூஷராய லுஜகூஷராய நடி ஒடி.
 ஜிதாய மூணரஜிதாய உநிவிச்சிதாய நடி ஒடி.
 ஹிதாய ஹரிவஸூதாய வஸுவஜிதாய நடி ஒடி. (கக)

பரமசிவன் மார்க்கண்டருக்குப் பிரத்யக்ஷமானவுடன்
 மார்க்கண்டேயர் சிவனைத் துதித்தல்.

விநத்தம்.

அங்கம்வா யகமொ ருமை யுடனே பூசித்
 தைந்தெழுத்தை யுருவேற்றித் தியானஞ் செய்யுந்
 துங்குமைந்தன் மெய்யுமுவுந் கணுகனுகி
 ளோமசடா தரனுவந்து கருணை கூர்ந்து
 மங்கையுமை யவளொமொல் விடையிலேறி
 வருதல்கண்டு மார்க்கண்ட முனிவனேரிந்
 கங்குகரைக் கடங்காத பரமா நந்தம்
 கதிக்கின்றான் முழுமறையாற் றுதிக்கின்றனே. (கச)

கீர்த்தனம் சங்கராபரணம்—நுபக்தாளம்.

ஸிவஸங்கர ஸிவஸங்கர ஸிவஸங்கர ஸிவஸங்கர

ஸிவஸங்கர ஸிவஸங்கர வரஜேஸ்வரயாஜே. (1)

கருணாகர வஸுநாயக காரிதவஜுஷாயக ஸிவ (2)

நிஜவஜ்ஜநவரிவாமு நிதூநநவியொமு ஸிவ (3)

கரயுதஸகுமகவாமு மரஹகஸர மணிகாமு ஸிவ (4)

ஸுகஜ்ஜபிகஸங்காஸ ஸுஹுகெஹவநிவெஸ ஸிவ (5)

நிமலாமலஸங்கார நிரகுவஜமணவரிவார ஸிவ (6)

ஜபிஹஸங்கஜஜுஹாஷா ஸுதநதஜுநிஜநவொஷ (7)

(கஉ)

மறலியைச் செயிக்க விரும்பிய மார்க்கண்டருக்கு ஈசன்

அப்பய மளித்துத் திருவடிதீகைச் செய்தபிறகு மார்க்

கண்டேயர் அனேக தலங்கள் தெரிசித்துப் பிறகு

திருக்கடவுள் வந்து ஈசனைப்

பூசை புரிதல்.

விநிதம்.

சுருதியோ டிசையாற் றேத்திரம் பயின்ற

சந்தரப் புதல்வன்மீ தன்பு

தோய்ந்துநின் றனக்கு வேண்டிய வரத்தைத்

துலக்குமா யெனக்குரை யென்னப்

பரிவொடு வணங்கி மறலியைச் செயித்துப்

பாரிடத் தழிலிலா வாரும்

படைத்துன தரிய பதமல ரிணையைப்

பண்புடன் பூசனை புரிய

வருன்புரி வாயென் றுரைத்திடப் பரம

னஞ்சலஞ் சலயெனக் களிப்போ

டபயமுங் கொடுத்து முடியிசை தனிற்பொன்

னடியிணைக் கமலமுஞ் சூட்டித்

திருவுரு மறையச் சிவதலந் தோறுஞ்

சென்றுபூ சனைபுரிந் தப்பாற்

றிருக்கட ளர் சென் றயிந்த விங்கத்தைச்

சிறப்பொடு பூசைசெய் தனனே.

(கஊ)

கீர்ந்தனம் இராகம் - தன்யாசி—நபகநாளம்.

பல்லவி.

விக் : மமார்க் - கண்டன் சிவனை

விரும்பிப் பூசை செய்தனனே.

அநுபல்லவி.

வற்கலையுடை - யணிந்து பொருந்து

மானதளாசனத்திருந்து

விற்கனகக் கண்டிகையுஞ்சுடி

மிகவுமுள்ளன்பு கூடி.

(விக்ரம)

சுரணங்கள்.

திருத்தமாய் மஹன்யாஸ மேகா

தெசருத்திரத்துடனனேக

விருக்கொடு மகதாபிஷேக

மியற்றி முயற்சியாக.

(விக்ரம) (க)

தளிர்றும் வில்வ தளங்களைடுத்துச்

சகத்திரநாமங்கள் தொடுத்து

ஒளியறுந்தூபதீபங் காட்டி

புரிமையோட முனாட்டி.

(விக்ரம) (உ)

தங்குமின் மருமலர் சொரிந்து

சந்நிதிமூவலம் புரிந்து

அங்கமுழுதும் படியத்தாழ்ந்து

ஆநந்தக் கடலாழ்ந்து.

(விக்ரம) (ங) (கஊ)

மார்க்கண்டருக்குப் பதினாறு வயதானவுடன் எம

தூதன்வர அவன் அவர்கிட்ட அணுக

முடியாமல் திரும்பி எமலோகம்

சென்றதும் அங்குநடந்த

விருத்தாந்தமும்.

விநந்தம்.

இறைவனையாங்கிடைவிடா தருச்சித் தேத்து

மியல்புறுமார்க் கண்டனுக்குப் பதினாண்டு

நிறைவுறுதலறிந்துடனே ரொமதூதன்கண்

ணைருப்பெழுமுத் தலைச்சூலங்காத்திலேந்திக்

கறையுடலோடெழுந் தொருங்கிப்புதல் வன்றன்னைக்

கண்டுடலம் பதைபதைத்துக்கனலைக் கிட்டும்

பொறியரவ மெனவொடுங்கிப் பெருமூச்சிட்டும்

புழுங்கினான் அறிவீழ்ந்து மழுங்கினனே.

(கசு)

நீபதை. இராகம் - காம்போசி—அடதாளம்.

அறிவுழிந்துடன் ஹாதன் மறையவன் றனைக்கிட்ட
வணுகவொண்ணுதென்றேட்ட மெடுத்தானே—சென்று
தறுகண மன்றனைக்கண் டடிபரவியே நாவுந்
தளர்ந்து செய்திகள் சொல்லத்தொடுத்தானே. (க)

சண்டனென்றுனையேத்தித் துண்டீகமா யெங்குஞ்
சட்டஞ் செலுத்திவந்த புகழ்போச்சே - யெம்
தண்டனையென்பது மார்க் - கண்டனளவிலின்று
செம்பிற் புளியிட்டது போலாச்சே. (உ)

கறைக்கண்டனையருச்சித் திருக்குங்குமரன்றவக்
கனல்பட்டென்னுடவெங்கும் வெந்தேனே - தலை
முறைக்குமினிமேலவ னிருக்குந்திசையை நோக்க
முடியாதென்றொளித்தோடி வந்தேனே. (ஊ)

என்றுதூ துவன்சொல்லத் தென்றிசைக்கதிபன்கண்
ணொரிபோற்சி வந்துடலம் வேர்த்தானே - யிரு
குன்றென்னும் புயந்தட்டி மன்றிருக்குஞ்சித்ர
குப்தனி ருவையும்பார்த்தானே. (ச)

மார்க்கண்டன் றனக்குற்ற வயதையுரைப்பீரென
வணங்கியக் கணக்கவர்விரித்தாரே - யதி
திர்க்கமுடன தனைப் பார்த்துச்சமனைநோக்கிச்
சிந்தைதெளிந்ததைவி வரித்தாரே. (ஞ)

நீற்றொளியிறைவன்முன் சாற்றுமெண்ணிரண்டாண்டு
நேற்றுடனே சரியாய்த்தீர்த்தே - நிறை
யாற்றல்சேர்யமன்சிட்டை மாற்றலரிதென்றசொல்
லழிந்தவமானம் வந்துநேர்த்தே. (சு)

பூதிகண்டிகையணிந் தாதிசிவனைப்பூசை
புரிந்துமகிமைச் சிறந்தோரேனும் - நல்ல
மூதறிவுடனைந்து புலனைவென்றருந்தவ
முயன்றுமுடம்மையுந் துறந்தோரேனும். (ஊ)

எட்டுணையாகிலுமுன் னிட்டகட்டளைதன்னை
யாவராலுங்கடக்கவரிதாமே - தவச்
சிவ்ந்தனிவணுக்கந்த வஷ்டகுணமூர்த்திதந்
திருக்கும்வரமென்னமோ தெரியாமே. (அ) (கச)

எமதர்மன் மார்க்கண்டனைப் பிடித்துவரக்
காலனை ஏவல்.

விநீதம்.

சித்திரனுங் குப்தனுயிவ் வாறுகூறத்

தென்றிசைக்கா வலனடங்கா முனிவுகொண்டு

பைத்தலைவா எரவெனவுங் கரித்திட்டோங்கிப்

படிற்றுங்கா லனையழைத்துப் பரக்கநோக்கி

மைத்தடங்கண் டனைவழிபா டியற்றிநெஞ்சின்

மதமிசுந்தமார்க்கண்டன் றனைப்போய்ச்சீறிக்

கைத்தலத்தா லிழுத்தெமது சபைமுன்பாகக்

காட்டென்பான் பம்பநம்போ லாட்டென்பானே.

(க௭)

கீர்த்தனம் ஔராகம் - தோடி—ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பிடித்துக்கொண்டென்றன்ஸபை

முன்னேவிட்டா - அவனைநீ.

அநு பல்லவி.

சடுத்தம்பேசிளுலுன்கைத் - தறுபாசத்தைவீசிச்

சிறுவனைப்—(பிடி)

சூரணங்கள்.

சிவனையர்ச்சித் திட்டுளத்தி-லுவகை-முற்றியேயன் பூறிச்

சிறியவர்செம் பொன்பெற்றூற்போற்பருமிதந்தலைக்கொண் டேறிக்

கவலையற்ற வன்வசிக்குங்-கடநகர்சென் றெதிர்த் தேறிக்

கட்டியடித் திட்டுன்புயந்-தட்டியென்புகழ் கூறிச்

சடுதியிற்—(பிடி) (க)

ஆதனழைத்தால்வாராம - லேதுக்கிந்தத்திண்டு மிண்டோ

சொற்கேளாக்குட் டிபோலிவ னுக்கிந்தம னமு றண்டோ

வேதன்முத லோரும்என்சொன் மீறியே நடந்த துண்டோ

விட்டேரமாகநாளிட்ட கட்டளைக்கிரண் ணண்டோ

கதியொடு—(பிடி) (உ)

கைக்கதையாலடி த்துடலைக்கவங்கவிழத் தாட்டி
 கண்டகங்கொண்டு துளைத்துத் துண்டீகம்செய்து வாட்டி
 வக்கி மாகியஉன்றன்-உக்கிர ரூபத்தைக் காட்டி
 மங்கியலறிடமுன்கைச்-சங்கிலிதனைப் பூட்டிச்
 சினமொடு—(பிடி) (ந.) (கடு)

காலன் விடைபெற்றேகி மார்க்கண்டரைக் கண்டு
 அணுகமுடியாமல் தன் உருவங்காட்டி-
 நயந்து வேண்டல்.

நிந்தம்.

கருத்துழன்று தருமனிவ்வா றுரைக்கக்கேட்டுக்
 காலனெம னடிபணிந்து விடைபெற்றேகித்
 திருக்கடவு றீசர்சா னைப்புயத்தைச்
 சிந்தையிலுற் றந்தாங்க பத்தியோடு
 மருச்சனைசெய் தினிதிருக்குங் குமாளைக்கண்
 டதிசயங்கொண் டணுகநம்மான் முடியாதென்றே
 வருத்தமுற்றுத் தனதுருவங் காட்டிச்சென்று
 வணங்கிநின்று நயந்துரைகள் வழங்குவானே. (கஅ)

கீர்த்தனம் இராகம் - சங்கராபரணம்—நீநுபுடைதாளம்.

பல்லவி.

மார்க்கண்டேயரே சொல்லக்கேளும் - மன
 வருத்தங்கொள்ளாமலெனே - யாளும்.

அநுபல்லவி.

ஆர்க்கும்உயர் தென்றிசை - காக்கும்காவலனெம
 னுலே யனுப்பவந்த - காலனென் பேரையா. (மார்க்கண்)

சரணங்கள்.

ஏற்றுடையோனுமக்குச் - சாற்றுமெண் ணிரண்டாண்டு
 நேற்றுடனேதீர்த்ததே - இன்றைக்கிறுதிக்க
 கேத்தகாலமும்நேர்த்ததே - தலைவியை
 மாற்றயாவராலுமாகாதே - பர
 மன்துதித்திணும் போகாதே - எங்கள்
 கூற்றுவனருகிலிப்போதே - சித்தங்
 கோணுதென்னுடன் வரவேணும் தடையில்லாதே (மார்க்கண்) (க)

நிருத்தன் ற்றையருச்சித் - திருக்கும்செய்கையை எங்கோன்

நிருச்செவியினிலோர்ந்து - உமைரகழிக்கக்

கருத்தினி லருள்கூர்ந்து - அங்கு

வரச்சொன்ன மொழியைத்தள்ளாமல் - அவ

மதித்தென்னுரை தனை யெள்ளாமல் - இந்தச்

சரித்திரம் எவார்க்கும் விள்ளாமல் - தங்கள்

தாஸன் என் றீ திலா - யாஸங்கொள்ளாமல் (மார்க்கண்) (உ)

தண்டநாயகனும்மைக் - கண்டவுடனே நேரில்

அண்டிவந்தழைத்திடுவான் - தன்னாந்தம்

கொண்டிடல் தழைத்திடுவான் - திருத்

தொண்டனென் றுவந்துவைசாற்றுவான் - மலர்

சொரிந் துபசரித்துமைப் போற்றுவான் - வானில்

அண்டர்வாழ்பதவியி லேற்றுவான் - மிக்க

அவத்தைப்படுத்தும்பிற - வித்துயரைமாரற்றுவான். (மார்க்கண்) (ங) (கக)

மார்க்கண்டர் காலனை இகழ்ந்து ஓடிப்போவெனல்.

விருத்தம்.

ஈயமுடனிப் படிக்கால னவிலக்கேட்டு

ஈகைத்துடனே மார்க்கண்ட முனிவன்றானும்

பயனிலசொற் பாராட்டும் பதையுன் றன்

பலத்தையறி வேனண்டர் பதியுமாயோ,

னயன்பதியுஞ்சிவனடியா ரளித்தபேர்க்குண்

டகம்படியா தெழுந்தோடிப் போவாயென்ன

வியந்தவனும் பயந்துடனேதெற்கே நோக்கி

மேவினான் யமனிடம்போய்க்கூவினானே

(கக)

காலன் ஓடி. இதனை எமனிடம் சொல்ல எமனும்

மகிடவாகனத்திலாரோகணித்து எமபடர்க

ளுடன் மார்க்கண்டரிடம் செல்லல்.

பின்னும் விருத்தம்.

விடங்கிளர்கண் டனுக்குரிய மார்க்கண்டன்பால்

வினைக்காலன் போயவதிப் பட்டுவந்த

தடங்கலுமங் கவை யெதிரின் றுரைக்கச்சீறி

யந்தகன்கேட்டரி விழியிற்சிந்த நோக்கி

மடங்கலென உறுமியெம படர்கள் சூழ

மகிடவா கனமிசையா ரோகணித்தே

கடுங்கொடுமையுடன்றனது புரத்ததைவிட்டுக்

கடந்திட்டான் விருதுசொல்லி நடந்திட்டானே. (உய)

கீர்த்தனம். இராகம் - ஆரபி—அடதாளச்சீசாப்பு.

பல்லவி.

சண்டன்சினங்கொண்டு - தண்டமதாகமாரக்
கண்டன்முன் வந்தானே.

அநுபல்லவி.

துண்டரீகங்கொண்ட - வண்டனுடலைத்

துடிக்கக்கொய்தாவி-குடிக்கிறேன் பாரென்று. (சண்டன்)

சாணங்கள்.

அம்பொன்மணிமகுடம் புனைந்தாபர

ணங்களும் பூட்டிக்கொண்டு - மலர்த்

தும்பையுடன் பல வம்பலிழ்மாலைகள்

தோண்மிசை சூட்டிக்கொண்டு - வல்லி

ரும்புடைவாள் சரியுஞ்சமுதாடும்

எடுத்துக்கைதீட்டிக்கொண்டு - ஆ

டம்பரமாகவே சம்பிரதாயம்பா

ராட்டிக்கொண்டுதலை யாட்டிக்கொண்டு - கோரச் (சண்டன்) (க)

முண்டியமபடர் தொண்டு புரிந்தெதிர்

முத்துக்குடை பிடிக்க - ஓசை

மண்டிடும் பேரியா லண்டகடாகமுந்

துண்டு துண்டாய் வெடிக்கச் - செழும்

புண்டரீகன்முத லண்டர்கணெஞ்சம்

புழுங்கிக் கண்ணீர் வடிக்க - பக்கத்

தண்டியேசேனைக ணின்றெச்சரீகை

படிக்கச் சகங்கள் பொடிக்கத்துடிப்பொடு. (சண்டன்) (உ)

நேசித்தரன்றன்னைப் பூசித்திட்டேய்க்கும்கை

யிற்றனை பூட்டுகிறேன் - கால

பாசத்தை யென்கையால் வீசிப்பிணித்துக்

கழுத்தினில்மாட்டுகிறேன் - மிக

ஏசிப்பழித்திட்ட ரோசத்தைநெஞ்சில்வைத்

தென்திறங்காட்டுகிறேன் - முற்றும்

வாசித்தறிவின்றி மாசுற்றமூடனை

வாட்டுகிறேன்பிடித் தாட்டுகிறேனென்று. (சண்டன்) (௩) (௧௭)

எமன்வரும் சப்தத்தைக்கேட்டு மார்க்கண்டர்
சிவனிடம் அபயமிடல்.

விருத்தம்.

அதிகமுனி வொடுமறவி வரும்பேரேசை

யருந்தவத்தி லுயர்ந்திடுமார்க் கண்டன்கேட்டிங்

கிதுவுமொரு அதிசயந்தா னெனவேநெஞ்சி

லெண்ணியா லோசனைகள் பண்ணித்தேர்ந்து

புதுமலர்கொண் டருச்சுனைசெய் திருகைகூப்பிப்

புரகரா அரகரா சம்போ வென்றே

மதிபுனைந்த வழுகடேசனை யாசித்து

மறுகுவான் துதிபுரிந்துள் ளருகுவானே. (௨௧)

கீர்த்தனம் இராகம் - நாதநாமக்கீரியை—திருபுடைதாளம்.

பல்லவி.

அபயமபயஞ்செகதீசா - சம்போ

அபயமபயஞ்செகதீசா

அனுபல்லவி.

விபவப்பிரகாசகை வாஸநி வேசா.

(அபயம்)

சுரணங்கள்

கரளமணிந்தசுகந்தரனே - திவ்விய

சொருபமலைமடந்தை மருவுஞ்சந்தரனே.

(அபயம்) (௧)

அகமும்புறமு முறைபவனே - உயர்

நிகமமுடிவினி வெஞ்ஞான்றும் வாழ்பவனே.

(அபயம்) (௨)

சுரநதியணிந்தமுக்கணனே - மன்றிற்

பரதநடம்புரியும் வரதசற்குணனே.

(அபயம்) (௩)

தவத்தி னர்க்கருளும் தற்பரனே தொண்டர்

பவத்தை யகற்றுந்தொழில் படைத்த சங்கரனே. (அபயம்) (௪) (௧௮)

எமன் மார்க்கண்டீனத் தன்னூர்க்கழைக்க இவர்மறுக்க
அவ்விருவருக்கும் நடந்த சம்வாதமும் எமன் தன்
பாசத்தை வீச எடுத்தலும் மார்க்கண்டர் அமுத
விங்கத்தைத்தழுவி முறையிடலும்.

—
விருத்தம்.

மறையொடுமீவ் வாறுமைந்தன் றுதிக்கும்போதின்
மறலி யம படர்களுட னருகில்வந்து
திறமிருந்த சிவபூசை வேளைபார்த்துத்
தீக்காடி புகுந்ததுபோற் சினந்துநோக்கி
யிறைவனுனக் கன்றளித்த பதினொரண்டு
யின்றோடு தீர்ந்ததென்னூர்க் கெழுவாயென்ன
உறுதிகொண்மார்க் கண்டனதை மறுத்திடக்கேட்
டுரஞ்சொல்வான் சமன்கடிந்து த்தரஞ் சொல்வானே. (உஉ)

விருத்தம்.

மிண்டியெதிர் நின்றயிரு கண்டமுனி மைந்தனை
வெகுண்டு சமனுறுமிநோக்கி
விப்பிரகு லத்ததனி லுற்பவித் துச்சகல
வேதமுறை யாகமங்கள்
விரிவொடு முணர்ந்து மன தறிவிலாவெறியர்போல்
விதிவலியகற்றி யிந்த
மேதினியி லழியா திருக்கலா மெனஅதிக
வீணைசைகொள்ளவேண்டாம்
அண்டர்பணி யரணையர்ச் சிக்கின்றபலனுன
தரும்பவ மொழிப்பதல்லா
லாகற்ற நமதுகர பாசமதைவீசி
லண்டி யதனணுகுரது
ஆற்றுமண வினையெண்ணி னாலுமென் னாலிறந்
தவர்கணக் கிடவொணுது
ஆதலா லதைமறுத் தேதயிரி யங்கொடென்
னருகிலினி வருவையாலுல்
வண்டுலவு தண்டுழா யவனுலகை வேண்டினும
லரவனுல கைவேண்டினு

மருவுலவு தருநிழிலை வேண்டினுந் தடையின்றி
 மனதுவந் தருள்புரிசுவோம்
 மைந்தீனே வாவென விரைந்திட நகைத்துமதி
 மார்க்கண்ட னவனைநோக்கி
 வாய்ந்தசில னடியார்க னாய்ந்தழவுலகினையு
 மதியார்க ளுனையுமதியார்
 சண்டனே தொண்டையுள்வ றண்டுனது நாவது
 தடித்தெரிவு கொள்ளாமலே
 தடையின்றி நீவந்த நடவையைத் தேடெனத்
 தணலென முனிந்தெழுந்தே •
 தார்கியம பாசமதில் வீக்குதற் கவனுறத்
 தனையனுள மலையாமலே
 தனதிரு கரத்தினு லமுதவிங் கேசனைத்
 தழுவிமுறை யிட்டனனரோ.

(உக)

கீர்த்தனம் இராகம் - செஞ்சுருட்டி—ஆந்தாளம்.

பல்லவி.

மிர்த்யஞ்செயா - ஓ - மிர்த்யஞ்செயா.

அநுபல்லவி.

மத்தமுயலகன்ப - தைத்துநடுங்கஉட

லத்திலொருபதம்ப - தித்துநடம்புரிந்த

(மிர்த்யம்)

சுரணங்கள்.

பத்திசோ தனைக்குநான் தரமில்லையே - சிவ

பரனே யெனக்குவேறா - தரமில்லையே - பரு

மத்தினிடைதயிர்போ - லெய்த்துடைந்து நொந்துச

லித்தென்னுளம்பரத - வித்துருகுதென்செய்வேன் (மிர்த்யம்) (க)

முந்தநீதந்தவரம் பொய்யாமலே - பூசை

முயற்சிக்கோரிடையூறு செய்யாமலே - சற்றுஞ்

சிந்தையறிவில்லாத வெந்தறுகண னுன

அந்தகன்பயந்தோட வந்துதவிசெய்குவாய்

(மிர்த்யம்) (உ)

பாசத்தைவீசவேனென்-றுறுக்குறனே - யம

படர்களைக்கொண்டென்றனை யொறுக்குறனே - சிவ

கோசத்திருந்துவீரா வேசத்துடனெழுந்து

மோசச்சமனைவென்று நேசித்தனைரெகூழ்ப்பாய்,

(மிர்த்யம்) (க) (கக)

எமன் பாசத்தைவீசி மார்க்கண்டரை இலிங்கத்தோடு
சேர்த்திழுக்க சிவன் இலிங்கத்திருந்து பிரளயகால
உருத்திரராயெழுந்து எமனை உதைய
எமன் இறத்தல்.

வருத்தம்.

பத்திமைந்தன் மகமுறையிட்டலறநேரிற்
படிமெனும் பாசமதை முடுகிவீசிப்
பித்துநடுங் காகிவீங்கத் துடனே சேர்த்துப்
பிணாத்துமைந்தன் றனைச்சுருக்கித் திழுக்க றசன்
சித்தமகிழ்ந் திளவிலையா தரிக்கலிங்கத்
திருந்துதிடு திடுதிடெனப் பரளையகால
ருத்திரரூ கிச்சினங்கொண் டெழுந்துகாலா
லுதைக்கின்றான் வீழ்ந்தெமனும் பதைக்கின்றனே. (உச).

இராகம் - கல்யாணி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மடிந்தானே யந்தகன் - மண்ணிற்
படிந்தானே மலைபோல்.

அனுபல்லவி.

திடங்கொள் சிவபத்தனென் - றடங்காமல் மதிக்கெட்டுச்
சினத்துடனே சென்றெதிர் - முனைத்திட்டகமேலிட்டு
நடுங்கக்காலபாசந்தொட்டிடஞ்சல் செய்ததைத்தொட்டு
நடித்தெழுந்தருத்திர னிடக்காலாலுதைபட்டு. (மடிந்தானே)

சுரணங்கள்.

வனத்தனிந்திரன்முதல்-அனத்தனமரர்களும்
வாய்புலர்ந்தருண்டுட லொடுங்கவும் -
கனத்தபுலியண்டங்க-ளனைத்துமதிர்ச்சியொடு
கலங்கிக் கிடுகிடென நடுங்கவும் - முனைக்
கனற்பொறியாலகில கோடிகளும் வெடிக்கக்
சயங்கித்திக்கயங்களு மயங்கிக் கலிபிடிக்க
புனற்கடலும் வறண்டிட்-டுகெக்குலமுந் துடிக்கப்
புயங்கமெட்டியுங்கித் தியங்கிக்கண்ணீர் வடிக்க. (மடிந்தானே) (க)

சூழ்ந்து தனைப்பணிந்து தாழ்ந்தருகிவிருந்த
 துணைக்கிங்கரர்களுயிர் பறக்கவும் - புகழ்
 வாய்ந்தமைந்தனெதிரீற்-காய்ந்தெமனேறிவந்த
 மகிடவாகனமும்பட்ட டிறக்கவும் - விசை
 ஓய்ந்துதொண்டையும் நாவுங்-காய்ந்து மதிமருண்டு
 உண்ணினிவமுறந்து-கண்ணொளியுமிருண்டு
 வீந்த மரவட்டைபோற் சேர்ந்தடலஞ்சருண்டு
 விடவிடெனப்பதறிப் படியிற்புரண்டுருண்டு. (மடிந்தானே) (உ)

அத்தனடியவர்ம-கத்துவத்தையுஞ்சிவ
 னருளையும்வியந்து கொண் டாடியே - தவச்
 சித்தருமுரகரும் வித்தியாதரர்களுந்
 திரண்டெழுந்து கீதங்கள் பாடியே - மிக
 நத்தியன்புடன்கைகு-வித்துத்தொழுதுமெள்ள
 நயந்துள்ளமோடுருகியுயர்ந்த மறைகள்விள்ளக்
 கர்த்தன் வரப்பிரசா-தத்தினாலே முன்னுள்ள
 கண்டமு மொழிந்துமார்க் கண்டனெ முந்துதுள்ள(மடிந்) (க) (உய)

தன்னைத் துதித்த மார்க்கண்டர் என்றும் பதனாறு
 வயதாயிருக்கவும் இச்சரிதையைப் படிப்போர்
 கேட்போர் ஸந்ததி, செல்வம், ஆயுள் முத
 விய தழைத்தோங்கவும் வரமருளி
 ஈசன் திருவருமறைதல்.

விருத்தம்.

அந்தக னிவ்வா றிறந்தன னப்பால்
 அடியரிற் சிறந்தமார்க் கண்டன்
 ஆதிதூ லான வேதவாக் கியத்தா
 வரன்புகழ் யாவையுந் தொடுத்துச்
 சந்தமோ டிசைப்பா வினஞ்சொலித் துதிக்கச்
 சதாசிவ னுளங்களிகூர்ந்து
 தடையின்றி நாளு மெண்ணிரண் டாண்டு
 தரணிவா னுலகமுள்ளளவும்

மைந்தனே வாழ்தி யெனவருள் புரிந்து
 மலரடி முடிமிசை சூட்டி
 மகிட்சியோ னெது சரித்திர மதனை
 வழுத்துவோ ரறிவொடுங் கேழ்ப்போர்
 சந்ததி யுயர்வான் செல்வமோ டாயுள்
 தழைக்கவென் றனுக்கிரகம் புரிந்து
 தருகிழலமரர் மருமலர் சொரியச்
 சங்கர னுருமறைந்தனனே.

(உரு)

பிறகு மார்க்கண்டர் அநேக தலத்தைத் தெரிசித்துக்
 கடக நகர் சென்று தாய் தந்தையரைப் பணிய
 அவர்கள் மகிழ்தல்.

பின்னும் விநீதம்.

பனகபூ டணரிலிங்க மதனுட்சார்ந்தார்
 பாசபத மார்க்கண்ட முனிவன்றானும்
 இனியசிவ தலங்களெலாம் பணிசெய்தேத்தி
 யீன்றருள் தாய் தந்தையரைக் காண வேண்டி
 மனதுவந்து கடகநக ரதனைமேலி
 வளமிகுமாச்சி ராமமதிற் புகுந்தபோது
 தனையனைக்கண்டிருவர்களுமகிழ்ந்தாந்தர்
 தாங்கினுளுக்கவலை நீங்கினாரே.

(உசு)

கீர்த்தனம் இராகம் - சுருட்டி—நீர்புடைதாளம்.

பல்லவி.

திருக்குமரன்னைக்கண்-டுவந்தாரேகையாற்
 சேர்த்தனைத்துடனுச்சி முகந்தாரே.

அனுபல்லவி.

உருத்திரனருள்செய்த-வரத்தினுலேமிகுந்த
 உரமும்பெற்றழிவிவா வரமும்பெற்றெதிர்வந்த.

(திரு)

சாணங்கள்.

அரும்பொருளானவுன்னைப்-பிரிந்தெங்கள் மனந்தாழ்ந்து
 ஜம்புலனுங்கலங்கித்-துன்பவாரியி - லாழ்ந்து
 திருந்துபதினாண்டு-நிறைந்திடலறிந்துள்ளந்
 தியங்கிப்புலியில் வீழ்ந்து - நாங்கள்
 வருந்திமடிந்திடாமுன்-விரைந்தருகிலடுத்து
 மனத்துயரங்களெல்லா மகலும்படிவிடுத்துப்
 பொருந்தும்பரமாதந்த-புணரிதனில்மடுத்துப்
 போற்றியாதரித்தாயென்-றேத்தமிழுத்தங்கொடுத்துத். (திரு) (1)

அடுத்தெமனைக்கண்டுள்ளந்-துடித்துப்பயப்பட்டதும்
 அரண்னைநினைந்தன்போ-டிரங்கிமுறையிட்டதும்
 தடுத்துத்தனையாட்கொண்டங்-கிடக்காலினாலெமனைத்
 தாக்கியதைத்து விட்டதும் - பின்னும்
 கடுக்கண்டரினமையோ-டனுக்கிரகங்கள் புரிந்து
 காத்தருளிசைந்ததைச் சாற்றிடவுந் தெரிந்து
 வடுப்படாமல்வந்தாயே மகனையெனப் பரிந்து
 மனத்தினுக்கடங்காத-மகிட்சிக்கண்ணீர் சொரிந்து (திரு) (2)

அழற்கண்புலிக்குத்தப்பிப்-பிழைத்ததுபோலெந்தாயே
 அந்தகனைவென்று சிறந்திசை மிருந்தாயே
 மழுக்கையானாலென்றும்-வாழ்வுபெற்றிருவர்க்கும்
 மகிமை மிகவுந் தந்தாயேஎன்று
 தழைக்குமாசிமுறையா-லுரைத்தருமை பாராட்டித்
 தலைகையெபொருந்துமன்போ டகமகிழ்த்து சீராட்டி
 இழைப்பொன்னணிகளவங் கரித்துப்பனிநீ ராட்டி
 இனித்தபாலடிசிற் பொற்கலத்திட்டன்புட னூட்டி. (திரு) (3) (உக)

பிறகு மார்க்கண்டர் காசி கைலை முதலிய தலங்கள் சென்று தவத்திற்
 சிறந்தவராதலும் எமனிற்றத்தால் பூபார மிக, விஷ்ணுவும் பிரம
 னும் அரனிட முறையிட அரன் எமனை எழுப்பி விழுதி உருக்
 திராக்ஷம் தரித்துப் பஞ்சாக்ஷரம் செபிப்பவர் பால் அணு
 காதிருக்க ஆக்ஞாபித்ததைச் சிரமேற்கொண்டு எமன்
 தன்னகரம் சேர்ந்து மார்க்கண்டன் சரிதையைப்
 படிப்போர் கேட்போரிருக்கும் திசையைக்கூட
 எட்டிப்பார்க்காது முன்போல்
 அரசு புரிதல்.

௧ ———

II விநந்தம்.

மருத்வதியு மிருக் னை முனிவன்றானு
 மார்க்கண்ட னுடன்குலலி வரிசையாகக்
 கருத்துவந்து மனையில்வசித் திருந்துசின்னான்
 கழிந்தபின்பு தந்தைதாய் விடைபெற்றேகித்
 திருத்தமிகு விசுவேசர் தனைப்பூசித்துத்
 திருக்கயிலை யடைந்தரனைத் தொழுதுபோற்றிச்
 சுரற்குரிய தலங்களெலாம் பரிவினோடு
 சுற்றினான் நவநெறியின் முற்றினானே. (௨௭)

நீபதை. இராகம் - தோடி—ஆந்தானம்.

உத்தமமுனிமகன் சிவன்பெருமையை
 யுணர்ந்தகல்வெளியெங்கு நிறைந்தானே - ஸதா
 நித்தியதரிசனங் கொடுத்தன்பர்கள் கண்
 ணினைவினுமிடைவிடா துறைந்தானே. (௧)

இத்தராதலமெங்குந் தானாயிருந்
 தெண்ணில் பிரமகற்பங்கண்டானே - சீவ
 முத்தராஞ்சிவ - பக்தகணங்களுக்குண்
 முதிர்ந்தபுகழ் படைத்துக்கொண்டானே. (௨)

எமனிற்றத்த னுன்மண்ணி வெண்பதிநான்
 கிலக்கஞ்சீவராசி மடியாமல் - அந்த
 வயிதபாரம - தாகியசுமைதனைப்
 புலிமடந்தை சுமக்கமுடியாமல். (௩)

வந்துமுடையிட - லுந்தெரிந்துடன்றிரு
மாலயன்சிவனடி போற்றினார் - நேரில்
அந்தகனையெழுப் - பிப்புவிபாரத்தை
யகற்றவேணுமெனச் சாற்றினார். (அ)

சிந்தைகூர்ந்தர் - நெமனையழைக்கவுயிர்
தெளிந்தவனருகில் வந்துதித்தானே - வுயர்
சந்தமாயறை - யாலானடியலர்
தாழ்ந்திசையொடுஞ் சொல்லித்துதித்தானே. (ஆ)

அத்தனவனையு - றுத்துக்கண்டுகைபூதி
யணிந்தஞ்செழுத்தைச் சொலியுருவோதும் - பிர
சித்தரெனதுரு - வத்தரென்றவர்க
திருக்குந்திசை யினிலொருபோதும் (சு)

அக்கிராமத்துட - னேயந்தவழியணு
காமனன்னெறியொடு மினிநீயே - யுன்
தெற்குநகர்சென்று - என்குரியதொழிலைத்
தீர்க்கமுடன் செலுத்திவருவாயே. (எ) (உஉ)

விருத்தம்.

புழுவுடையான் இவை கூறப் பிழைத்தெழுந்த
மகிட வா கனமுமெம படருக்குழ
விழைவுடனின் றறனடியைப் பணிந்து போற்றி
வியப்புடன்றன் எனகரடைந்தங் கெழின்பார்க்கண்டன்
ரனழவுநந் சரிதைனைப் டடிப்போர் கேட்போர்
தனிப்பரம னடியென்றத் திசைநோக்காமற்
பழையபடி யதிகாளு செலுத்திச் செங்கோற்
பண்புற்ற னுவந்துசம னின்புற்றானே. (உஅ)

மார்க்கண்டேயர் சரித்திரம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆக விருத்தம்	உஅ
„ வெண்பா	உ
„ கீர்த்தனம்	உஉ
ஆக மொத்தம்...			௫உ

